

strege, at jeg ikke er enig i den vurdering, som professor dr. jur. Erik Werlauff er citeret for i artiklen i Politiken, nemlig, at nettoprovenuet kun vil blive 1 mia. kr.

Ved vurderingen af de samlede økonomiske konsekvenser skal der bl.a. tages hensyn til, at sælgere, der enten er et selskab, eller personer, der ejede mindre end 25 pct. af kapitalen i det tømte selskab, som hovedregel ikke er beskattet i forbindelse med afståelsen af aktierne og dermed ikke har en skattepligtig avance, hvori erstatningen kan fratrækkes. Told- og Skattestyrelsen skønner, at dette gør sig gældende i ca. 1/3 af sagerne. Herudover er det usikkert, i hvilket omfang sælgerne efter Højesterets klare dom frivilligt vil indbetale de skyldige skatter, efterhånden som beløbene kræves, således at der ikke påløber renter. Jeg kan desuden tilføje, at langt den overvejende del af de sælgere, der var skattepligtige af fortjenesten ved salget af aktierne, er beskattet med 25 pct. Det betyder, at skatteværdien af sælgerens fradrag normalt kun vil udgøre 25 pct. af erstatningen.

Jeg kan oplyse, at Told- og Skattestyrelsen efter Højesterets dom skønner, at nettoprovenuet vedrørende erstatningerne vil udgøre ca. 1,5 mia. kr. Dette skøn er baseret på gennemsnit under en lang række forudsætninger og derfor behæftet med en vis usikkerhed.

I skønnet er der helt set bort fra renter af erstatningerne, herunder renter efter selskabs-skatteloven i nettoafregningsagerne. I det omfang skattemyndighederne får renter, forøges det skønnede nettoprovenu med de indbetalte beløb minus skatteværdien af eventuelle rentefradrag efter de almindelige regler. Hvis der i nettoafregningsagerne betales renter, skal disse betragtes som en del af erstatningen og dermed fratrækkes i de tidlige beskattede beløb.

Udgangspunktet for styrelsens skøn har været, at sælgeren betaler hele erstatningen. Hvis sælgeren gennemfører regreskrav, skal fradraget vedrørende erstatningen, der typisk har en skatteværdi på 25 pct., reduceres med det modtagne beløb. Modsvarende vil de rådgivere eller det pengeinstitut, der betaler regreskravet, som udgangspunkt have fradragsret for det pågældende beløb i det indkomstår, hvori regreskravet er fastslået ved dom eller forlig. Efter praksis er der dog som regel ikke fradrag for erstatningsydelse, der udbetales på grundlag af indehaverens forsætlige eller groft uagt-somme erstatningspådragende handlinger.

Rådgivernes, pengeinstitutts eller eventuelt forsikringsselskabets fradrag vil – både når der er tale om et selskab eller en personligt drevet virksomhed – normalt have en højere skatteværdi, end det ville have hos sælgeren. Eventuelle regreskrav vil således medføre en reduktion af det nettoprovenu, styrelsen har skønnet.

Som det fremgår af ovenstående, vil erstatningsbetalinger i ca. 1/3 af sagerne medføre en reduktion af den skat, som sælgeren blev pålagt i forbindelse med salget af aktierne til en selskabstømmer. De vurderinger, styrelsen har foretaget, tyder ikke på, at skatteværdien af sælgerens fradrag vedrørende erstatning samt rentegodtgørelse ved ændring af skatteansættelserne, samlet vil kunne overstige den erstatning, sælgeren betaler. Da der imidlertid er tale om gennemsnit, kan jeg ikke udelukke, at nogle sælgere i særlige tilfælde, vil opnå en nettoindtægt. Told- og Skattestyrelsen er dog ikke bekendt med sådanne tilfælde, og som følge heraf er der ikke udarbejdet skriftlige overvejelser herom.

Hvis der skulle være eksempler på, at sælgere af overskudsselskaber tilsyneladende vil opnå overskud i forbindelse med betaling af erstatning vil forholdet blive overvejet nærmere. Det er dog mit udgangspunkt, at praksis ikke må udvikle sig således, at sælgerne udsættes for en særbehandling, som man ud fra et retssikkerhedssynspunkt må tage afstand fra. Endvidere mener jeg ikke, at rådgivere, pengeinstitutter eller eventuelt forsikringsselskaber vil kunne opnå overskud. Det skyldes, at fradraget for regreskrav skal foretages i det indkomstår, hvori regreskravet er fastslået ved dom eller forlig, og som følge heraf vil der normalt ikke blive udbetalt rentegodtgørelse.

Spm. nr. S 1353

Til skatteministeren (5/2 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Har Told & Skat sendt eller overvejer Told & Skat at sende sager om selskabstømning til statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet med henblik på at vurdere, om der skal rejses straffesag mod sælgere eller rådgivere?«